

og de meddelte Oplysninger viser, at der herigennem ydes et værdifuldt Arbejde til Højnelse af Landets Musikkultur. Det er da ogsaa saaledes, at den Virksomhed, der her udøves, har faaet offentlig Paaskønnelse, kan man sige, derved, at de paagældende Konservatorier modtager økonomisk Støtte bl. a. gennem Den kulturelle Fond. Der er da heller ingen Tvivl om, at disse Lærestalter løser en væsentlig Opgave, og deres Virksomhed giver sikkert bedre Muligheder, end der uden den vilde have været for, at de virkelige Talenter fra alle Egne af Landet kan naa frem til den højeste Uddannelse.

Jeg vil gerne tilføje, at det ingenlunde er saaledes, at Det kongelige danske Musikonservatorium i København alene er en Hovedstadsinstitution. Det viser sig, at af de Elever, der i Øjeblikket findes paa Konservatoriet, var ved Indskrivningen godt en Trediedel hjemmehørende uden for København. Det er en Selvfølge, at efter at Staten nu overtager dette Konservatorium, saa det bliver en Statsanstalt, vil der blive givet paa samme Maade lige Adgang for Elever, hvor de end hører hjemme i Landet; Udvalget gaar ud fra, at det alene bliver ud fra en Bedømmelse af Elevernes Evner, at Eleverne optages. I denne Forbindelse som paa andre Omraader af den højere Undervisning er det imidlertid saaledes, at Elevernes personlige økonomiske Vilkaar spiller en Rolle, og det er Udvalgets Haab, at den højtærede Minister og Konservatoriets fremtidige Ledelse maa have Held til ogsaa at løse dette Spørgsmaal paa tilfredsstillende Maade, saa at man med god Samvittighed kan sige, at økonomiske Vanskeligheder ikke skal være en Hindring for, at de virkelige Dygtigheder kan naa frem til den højeste Uddannelse, hvor de saa end er hjemmehørende her i Landet.“

Hertil svarede *Undervisningsministeren* bl. a.:

„Vedrørende det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, og som vi ogsaa var inde paa under Debatten ved 1. Behandling, om en Hjælp til de musikstuderende, som er økonomisk svagt stillet, vil jeg udtale, som jeg gjorde ved 1. Behandling, at det vil være Ministeriets Agt i videst muligt Omfang at yde en saadan Hjælp; det har kun været paa det principielle Spørgsmaal, om den fuldkommen gratis Undervisning, at jeg har næret mine Betæneligheder, ikke over for det lille Felt, vi her beskæftiger os med, saa meget som over for de Konsekvenser, der maatte være at drage, hvis Rigsdagen tog en saadan Stilling over for hele den højere Undervisning, vi har her i Landet.“

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget enstemmig, idet dog 4 Medlemmer undlod at stemme.

I *Landstinget* gennemførtes det uden Udvalgsbehandling. Vedtagelsen var her ligeledes enstemmig.